

Problematika poskytování a zveřejňování osobních údajů

Problematikou poskytování informací a související problematikou ochrany osobních údajů se ČHS opakovaně zabýval. Podklady, které máme k dispozici, se týkají více témat, která spolu souvisí. Jedná se o shromažďování a zpracování osobních údajů členů, o poskytování informací o činnosti ČHS členské základně a o zveřejňování těchto informací či jejich poskytování třetím osobám.

Informace se vztahují k zákonu č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, a k zákonu č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a pochází od České unie sportu i z konzultací z různými právníky.

Na základě existujících podkladů, konzultací a zákonů lze formulovat tyto závěry, ze kterých ČHS vychází:

Zákon č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, se na ČHS jakožto spolek nevztahuje.

Současná právní úprava spolků v občanském zákoníku, stejně tak jako předchozí právní úprava občanských sdružení v zákoně č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, právo členů na informace neupravuje.

ČHS ale, stejně jako většina spolků, respektuje právo členů na informace, a toto právo má zakotvené ve stanovách (viz č. IV odst. 1 písm. d – „...právo: obracet se s podněty a stížnostmi na orgány ČHS a žádat od nich informace týkající se činnosti ČHS.“).

Naplňování práva na poskytování informací není nikde blíže upraveno, ČHS se proto řídí stanoviskem ČSTV z roku 2009, tj.:

Poskytuje informace o činnosti vyjma informací, které má výkonný výbor ČHS jakožto statutární orgán k dispozici pro řízení organizace (vč. interních materiálů, na základě nichž činí potřebná rozhodnutí), a vyjma informací, které podle příslušných právních předpisů nelze zveřejňovat (smlouvy jakožto předmět obchodního tajemství, a informace osobního charakteru).

Pokud jde o osobní údaje, řídí se ČHS ustanoveními zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, jehož smyslem je ochrana osob před neoprávněným zasahováním do soukromí, viz zejména § 10 tohoto zákona, ve kterém je uvedeno, že „Při zpracování osobních údajů správce a zpracovatel dbá, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech,...., a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů.“.

Podle § 4 písm. a) zákona je osobním údajem „...jakýkoliv údaj týkající se určeného nebo určitého subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze na základě jednoho či více osobních údajů přímo či nepřímo zjistit jeho identitu...“.

Zákon v § 5 odst. 2 říká, že „Správce může zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů...“. Za zpracováním osobních údajů se dle § 4 písm. e) zákona považuje i jejich „...zpřístupňování..., předávání, šíření, zveřejňování...“.

Z výše uvedených ustanovení zákona a konzultací, které jsme k tomuto tématu měli, vyplývá, že poskytnutí nebo zveřejnění osobních informací o konkrétních osobách bez jejich předchozího souhlasu by bylo považováno za neoprávněné zasahování do jejich soukromí.